

Βαρώσια 30 Ιουνίου 1946

Ανδρέαν Μάτσην, Παλαιχώριν.

Αγαπητέ Ανδρέα,

Ελάχισται στιγμαί μας χωρίζουν από την ώραν που θα καταθέσω πανηγυρικώς το μεγαλειώδες αξίωμα του πρωθυπουργού του κόσμου, του υπουργού εξωτερικών και εσωτερικών και απολύτου διαχειριστού όλων των ζητημάτων οιασδήποτε φύσεως. Από πρωινό τηλεφώνημα που είχα με την αυτού εξοχότητα τον έντιμον κ. Σίμον Μιχαηλίδην πληροφορήθην ότι ο αντικαταστάτης μου ανεχώρησε σήμερα το πρωί και καταφθάνει. Τι να γίνει αγ. Ανδρέα. Πήρα χτες το καλάθι με όλα τα αποστελλόμενα, το άνοιξα εγεύθην όλων των περιεχομένων, μη εξαιρουμένου βεβαίως του περιφήμου κρασιού - βρε θυμήθηκα τον διαγωνισμόν, εξηχάσαμεν τον τελείως και αργάν τον θυμηθήκαμεν γιατί έληξεν η προθεσμία - τι να γίνη. Γιατί και που λες εγεύθην με υγείαν και έπια βέβαια και εις υγείαν σας. Έφαγα αρκετά από τα αππίδια και τα φυντούκια - είναι θαυμάσια. Ξαίρεις αυτόν τον καιρόν αγ. μου παραπαχαίνω. Έχομεν τες πουρνελλούες και το θαυμάσιον σταφύλιν - θυμάσαι πόσον είχεν - το οποίον εφήθην και τρώμεν τρώμεν και δεν λείφκει. Αρχισε να φήνεται από τον καιρόν που ήταν η αγ. Μαρίνα κάτω και τώρα είναι πάνω στον καιρόν του. Τι γίνεται η αγ. Μαρίνα. Πώς παν τα δόντια της. Φαντάζομαι δεν θα την πειράζουν.

Όστε πήγατε και στον χορόν. Δεν καταφέρατε όμως σπουδαία πράματα όπως βλέπω. Δεν μας γράφεις ποια είναι η νέα σου παρέα που μένει στη Λουκούς. Μήπως είναι βρε η ανεφιά μου η αδελφή του Φίλιππου. Κάτι ξαίρεις και να ξαίρεις πως δεν ξεχνώ εύκολα. Και αφού για ταξίδια και περιπέτειες μάθε αγ. μου ότι την προσεχή Κυριακήν θα ευρίσκομαι εις την Λευκωσίαν εις τον Σύλλογον Ελλήνων Αποφοίτων Ανωτέρων Σχολών Λευκωσίας για ωρισμένες δουλειές. (Αυτήν την στιγμήν είδα τον θείο μου στο αυτοκίνητον. Ζήτη το τέλος της Αυτοκρατορίας.) Λοιπόν θα είμαι στην Λευκωσίαν και έγραφα σχετικά του

Νίκου ο οποίος μου απήντησε ότι θα με περιμένει εκεί και θα πάμε μαζί ως το σπίτι του να δούμε τους δικούς του. Τι λες; Δεν θα τα καταφέρεις να κατέβης και συ στην Λευκωσίαν και να μείνεις στην Κυριακήν. Βέβαια αντιλαμβάνομαι τες οικονομικές σου δυσχέρειες αλλά φίλτατε φρόντισε ίσως βγη τίποτε. Σου στέλλω σήμερα μίαν πενιχράν ενίσχυσιν για να περάσης το παναῦριν του Σωτήρος, αν και δεν θα σωθῆς με τα ὅσα σου στέλλω, ἀλλὰ θα αντιλαμβάνεσε τα ἔξοδα ὅταν εἶσαι μόνος σου. Ἀπὸ την μίαν δεν στέκεις σπίτι και ἀπὸ την ἄλλην ὅπου πας ἔξοδα. Πάντως ἐλπίζω να με ευγνωμονεῖς και να εὐχέσαι για πλούσια ἐλῆ. Που να μουν κοντὰ να σε βάλω να κάμεις μετάνοιες. Τουλάχιστον βάλε τον σταυρὸν σου κι ας μη σε δῶ.

Γεια και χαιρετίσματα.